

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 49P/74/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219202436
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Mužilová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2019:1219202436.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave sudkyňou Mgr. Katarínou Mužilovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: H. G., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov - matky: S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, N., zastúpenej advokátom JUDr. Ing. Branislavom Pechom, PhD., so sídlom Piaristická 2, Nitra a otca: H. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. X, N., toho času A. XX, N., zastúpeného advokátkou JUDr. Miroslavou Tencerovou, so sídlom Hurbanovo námestie 5, Bratislava, o návrhu matky o určenie výživného na maloleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Súd návrh z a m i e t a.

II. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Matka sa pôvodne v konaní o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva, vedenom pod sp.zn. 49P/39/2016 návrhom doručeným súdu dňa 26.08.2016 domáha, aby bol otec maloletých detí zaviazaný od mesiaca február 2016 prispievať na výživu maloletého U. sumou 500,- eur a na maloletého H. sumou 400,- eur mesačne, pričom otec je povinný deťom platiť školné a polovicu výdavkov na školské výlety, športové a kultúrne aktivity. Uvedený návrh matka podaním doručeným súdu dňa 18.08.2017 pozmenila tak, že žiadala opraviť chybu v písaní v podaní doručenom súdu dňa 26.08.2016 a navrhla, aby bol otec povinný prispievať na maloleté deti výživným už počnúc februárom 2015. V konaní vedenom pod sp.zn 49P/39/2016 na pojednávaní konanom dňa 07.05.2019 matka upravila svoj návrh tak, že žiada, aby súd zaviazal otca povinnosťou uhradiť omeškané výživné na maloletého H. G., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od februára 2015 do apríla 2016 vo výške 6.000,- eur, pričom sumu omeškaného výživného bude otec povinný splácať v splátkach vo výške 400,- eur mesačne, vždy k 15 - tému dňu v príslušnom mesiaci, počnúc mesiacom jún 2019 k jej rukám.

2. Matka návrh odôvodnila tým, že už v roku 2012 ju manžel prvýkrát vyhodil z domu. Vtedy odišla aj s deťmi k mame do rodičovského domu. Nezaujímalo ho z čoho a ako žije. Deti dlhodobo žijú a šatí väčšinou sama, jeho argumentom bolo, že bude platiť staršiemu synovi školu v sume 334,- eur mesačne, pričom ona musela na školu tiež prispievať sumou 70,- eur mesačne. Asi po pol roku sa vrátila domov, so snahou o zmierenie a udržanie manželstva. Nič sa však nezmenilo a manžel ju definitívne vyhodil z domu dňa 14.02.2015, pričom vyhodil z domu aj jej veci. Napriek tomu, že deti bývali s ňou, pretože sami odmietali otca, on jej od februára 2015 nedal žiadne peniaze na výživné, na stravu či oblečenie detí. Deti v tom čase bývali s ňou v rodičovskom dome a starostlivosť o ne, ako aj ich každodenné potreby boli len na nej. Keďže manželovi naznačila prípadný rozvod manželstva, začal konať účelovo a zmenil aj vzťah k deťom. Začal im dávať peniaze a chce s nimi tráviť čas, kupuje im veci a ovplyvňuje ich, aby chceli

striedavú osobnú starostlivosť. Rovnako účelovo začal konať aj v majetkovej sfére, keď pre podaním návrhu na rozvod manželstva, účelovo prepísal svoju spoločnosť na brata. Otec detí jej výživné za predchádzajúce obdobie nevyplatil a neplatí dodnes, pričom až posledný mesiac deťom kúpil oblečenie, zobral ich na dovolenku do Chorvátska. Na túto dovolenku musela na základe požiadavky otca prispieť sumou 150,-eur. Hoci je otec detí úspešný podnikateľ a sebe vždy doprial, hospodárenie v rodine stanovil tak, že ona musela platiť polovicu výdavkov a osobné veci si musela kupovať zo svojich príjmov. Vzhľadom na zavedený spôsob hospodárenia zo strany otca maloletých detí, jeho majetkové pomery a životnú úroveň otca, navrhla matka stanoviť výživné na maloletého H. vo výške 400,- eur, pôvodne počnúc februárom 2016, v podaní doručenom súdu dňa 18.08.2017 navrhla túto výšku výživného určiť počnúc februárom 2015.

3. Podaním doručeným súdu dňa 18.10.2019 matka vyčíslila mesačné náklady na mal. H. v roku 2015/2016 v celkovej výške 808,- eur (škola+ strava vo výške 30,- eur, ZRPŠ + školské potreby 30,- eur, krúžky 50,- eur + turnaje, lieky, zdravotné pomôcky a psychológ 20,- eur, oblečenie 100,- eur, športové aktivity , zábava a kino 150,- eur, TV+ internet 8,- eur, hygienické potreby, drogéria 20,- eur, strava 200,- eur, nájomné 100,- eur, nafta 50,- eur, vreckové 50,- eur) a na v tom čase mal. U. vo výške 848,- eur. Na úhradu nákladov detí čerpala dňa 03.03.2015 spotrebný úver vo výške 13.750,- eur a dňa 18.11.2015 spotrebný úver vo výške 6.800,- eur. Finančné prostriedky z úverov boli použité na zariadenie detskej izby, spálne, obývačky, kuchyne a na zabezpečenie štandardu, na ktorý boli deti zvyknuté.

4. Uznesením č. k. 49P/39/2016-457 zo dňa 07.05.2019 súd vylúčil návrh matky, ktorým sa domáha, aby súd určil otcovi povinnosť uhradiť omeškané výživné na maloletého H. G., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od februára 2015 do apríla 2016 vo výške 6.000,- eur, pričom sumu omeškaného výživného bude otec povinný splácať v splátkach vo výške 400,- eur mesačne, vždy k 15-tému dňu v príslušnom mesiaci, počnúc mesiacom jún 2019, na samostatné konanie. Toto konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 49P/74/2019.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom matky, otca, kolízneho opatrovníka, oboznámil sa s listinnými dôkazmi doloženými oboma účastníkmi konania a to najmä: prehľadom výdavkov a príjmov oboch rodičov, prehľadom nákladov na mal. Tomáša a prehľadom dokladov preukazujúcich náklady na maloleté dieťa, s obsahom spisu Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 49P/75/2017 a sp. zn. 49P/39/2016 a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 49P/75/2017 zo dňa 21.08.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/505/2017-84 zo dňa 29.11.2017 súd konanie o nariadenie neodkladného opatrenia o určenie výživného na U. G., nar. XX.XX.XXXX zastavil a návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia o určenie výživného na maloletého H. G., nar. XX.XX.XXXX zamietol.

7. Rozsudkom zo dňa 25.04.2018, č. k. 49P/39/2016- 409 súd rozviedol manželstvo účastníkov konania H. G., nar. XX.XX.XXXX a S. G.U., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu N. - Z. O., vo zväzku Y., ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XXX. Na čas po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva súd zveril maloletého H. G. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, že maloletý bude v starostlivosti matky v párnom kalendárnom týždni a v starostlivosti otca v nepárnom kalendárnom týždni, pričom k striedaniu v starostlivosti rodičov dôjde vždy v nedeľu o 18.00 hod., obidvom rodičom uložil povinnosť v určenom čase maloleté dieťa riadne pripraviť a s potrebnými vecami dokladmi odovzdať druhému rodičovi, za miesto prevzatia a odovzdania maloletého určil bydlisko toho rodiča, ktorému aktuálne začína plynúť osobná starostlivosť o maloleté dieťa, oprávnenie zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok ponechal obidvom rodičom, počas trvania striedavej osobnej starostlivosti výživné na maloletého neurčil. Konanie v časti o úpravu pomerov manželov na čas po rozvode k toho času plnoletému U. G., nar. XX.XX.XXXX zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Rozsudok v I. bode výroku, ktorým súd manželstvo rozviedol, v VII. bode výroku, ktorým súd konanie voči plnoletému U. G. zastavil a vo VIII. bode výroku, ktorým súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania nadobudol právoplatnosť dňa 22.06.2018.

8. Krajský súd v Bratislave, uznesením č. k. 11CoP/345/2018-432 zo dňa 22.02.2019 rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 25.04.2018, č. k. 49P/39/2016-409 v časti o úpravu pomerov manželov k maloletému H. na čas po rozvode zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 07.05.2019, č. k. 49P/39/2016- 459 , súd zveril maloletého H. G. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, že maloletý bude v starostlivosti matky v párnom kalendárnom týždni a v starostlivosti otca v nepárnom kalendárnom týždni, pričom k striedaniu v starostlivosti rodičov dôjde vždy v nedeľu o 18.00 hod., obidvom rodičom uložil povinnosť v určenom čase maloleté dieťa riadne pripraviť a s potrebnými vecami dokladmi odovzdať druhému rodičovi, za miesto prevzatia a odovzdania maloletého určil bydlisko toho rodiča, ktorému aktuálne začína plynúť osobná starostlivosť o maloleté dieťa, oprávnenie zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok ponechal obidvom rodičom. Počas trvania striedavej osobnej starostlivosti výživné na maloletého H. súd neurčil. Rozsudok z dôvodu podania odvolania zo strany matky maloletého dieťaťa doposiaľ nenadobudol právoplatnosť.

10. Matka v konaní pred súdom zotrvala na podanom návrhu na určenie výživného, pričom upresnila obdobie za ktoré si uplatňuje výživné na mal. H., a to od 14.02.2015 do 15.04.2016 v celkovej výške 6.000,- eur, čo zodpovedá sume 400,- eur mesačne. Výživné za toto obdobie si uplatňuje z toho dôvodu, že dňa 14.02.2015 ju otec detí vyhodil z domu. Išla bývať k mame, pričom obe deti odišli bývať s ňou. V tomto období otec na deti neprispieval. Nie je pravdou, že striedavá osobná starostlivosť fungovala od januára 2016 tak ako uvádza otec. Bolo to až od apríla 2016. Otec v tom čase neprispieval na žiadnu stravu, ani na iné náklady H.. Na H. jej neplatil ani žiadne výživné, napriek tomu, že ho o prispievanie žiadala. Na pokrytie potrieb dieťaťa musela čerpať 2 spotrebné úvery. Jeden čerpala dňa 03.03.2015 vo výške 13.500,- eur a druhý dňa 18.11.2015 vo výške 6.800,- eur. Je toho názoru, že jej návrh je oprávnený. V uvedenom období bolo maloleté dieťa v jej starostlivosti, pričom reálne aj zabezpečovala a uhrádzala všetky jeho náklady. Tvrdenia otca sú dnes iba účelové. Dôkazy, ktoré otec predložil, nič nepreukazujú. Týkajú sa iného obdobia ako obdobia za ktoré ona požaduje výživné a preukazujú skôr uhrádzanie nákladov na staršieho syna U., čo nie je predmetom konania. Poukázala na to, že vo výpisoch z účtu ktoré doložil otec, sú položky, ktoré nie sú nákladmi na mal. H., ako napríklad voňavky a oblečenie veľkosti XL. Hoci otec tvrdí, že uhrádzal náklady na tréningy, polovicu týchto nákladov hradila aj ona. Majetkové pomery otca sú nadštandardné. Aj v konaní vedenom pod sp.zn. 49P/39/2016 poukazovala na to, že otec vlastní luxusné hodinky, chodí na luxusných motorových vozidlách. Otec vlastnil obchodný podiel v spoločnosti, ktorý previedol len v snahe znížiť masu BSM. Hoci Okresný súd Bratislava II rozhodol o neplatnosti toho prevodu, otec následne spoločnosť zrušil (výmaz ex offa). Nie je zrejmé, čo sa stalo s majetkom tejto spoločnosti.

11. Otec s návrhom matky nesúhlasil, považoval ho za neopodstatnený. Uviedol, že je pravdou, že v danom období nežili s matkou detí v spoločnej domácnosti. On to však vnímal ako obdobie, kedy dávali manželstvo dokopy. Matka detí v tom čase podstupovala terapiu, manželstvo sa však nepodarilo zachrániť. V danom období sa každodenne stretával so synom H.Á.. Aj keď boli odlúčení, 90% všetkých výdavkov hradil on, čo aj preukázal. Fungovalo to tak, že keď mu syn povedal, že potrebuje uhradiť nejaké náklady v škole, dal peniaze priamo jemu. Rovnako prostredníctvom syna hradil náklady súvisiace s jeho tréningami a zápasmi. Celé konanie matky považuje za účelové a za snahu o získanie finančných prostriedkov. Pokiaľ je medzi nimi ako rodičmi sporné kto uhrádzal aké náklady, navrhol otec vypočuť ako svedkov syna U., svojho brata a otca. Poukázal na to, že matka súdu predložila len tabuľku nákladov na dieťa, bez akýchkoľvek dokladov preukazujúcich výdavky na dieťa. Hoci v tomto období nežili spolu, matkou vyčíslené náklady považuje za nadhodnotené, nakoľko sa o H. riadne staral, financoval všetky náklady, stretával sa so synom, vozil ho na tréningy. K matke chodil iba prespať. Od januára 2016 na základe ich dohody fungovala vo vzťahu k mal. H. striedavá osobná starostlivosť. Náklady, ktoré matka vyčísliła na obe deti sú vo výške 1.600,- eur, čo presahuje jej príjem. Zostáva potom otázka, z čoho hradila tieto náklady.

12. Kolízny opatrovník bol toho názoru, že v uvedenom období obe deti bývali s matkou, preto navrhol určiť výživné na maloletého H.V. vo výške 400,- eur mesačne.

13. Obaja účastníci zhodne uviedli, že sú im známe všetky listinné dôkazy doložené v konaní vedenom pod sp. zn. 49P/39/2016, ktoré im boli riadne doručené a nežiadajú dokazovanie vykonané v tomto konaní opakovať. Z dokazovania vykonaného v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 49P/39/2016 vyplýva nasledovné.

- otec v tomto konaní uviedol, že s matkou maloletých detí od februára 2015 nežijú v spoločnej domácnosti, nehospodária spolu. Počas celého obdobia, odkedy s manželkou spolu nežijú, berie deti

na dovolenky, kupuje im veci. Finančne sa podieľa na ich starostlivosti asi v 90%, a matka platí iba 10% nákladov. Dodal, že maloletý H. sa venuje viacerých voľno časovým aktivitám, ktoré sú mimoriadne nákladné, či už je to lyžovanie alebo wakeboarding. Tieto náklady hradí synovi on. Pracuje v spoločnosti O. Z..F..P., jeho približný mesačný príjem je 800 - 1.000,- eur netto. Oficiálne poberá len minimálnu mzdu, od otca a brata dostáva výpomoc cez zimu vo výške 800,- eur netto, cez leto je to 1.000,- eur netto. Je výlučným vlastníkom rodinného domu na A. XX, o túto nehnuteľnosť je však vedený súdny spor, nakoľko manželka si nárokuje na určenie spoluvlastníckeho podielu. Motorové vozidlo nevlastní. Nie je konateľom ani spoločníkom v žiadnej obchodnej spoločnosti, iný príjem ako príjem z hlavného pracovného pomeru nemá. Pokiaľ ide o prevod obchodného podielu bez nároku na výplatu, nebol vôbec účelový ako tvrdí matka, firma bola dlhodobo v strate. Firma bola dotovaná výlučne z prostriedkov jeho otca a brata. Je pravda, že spoločnosť kúpila v roku 2017 motorové vozidlo V. V., kde nadobúdacía hodnota bola cca. 30.000,- eur. Vo vlastníctve spoločnosti je aj budova na O. XXX, ktorá bola skolaudovaná v apríli 2015, hoci manželka tvrdí, že skolaudovaná nebola. Otec poukázal na to, že finančne ho neustále podporuje otec a brat, ktorý nemá vlastné deti. Tvrdenia manželky, že ju vyhadzoval z domu, že vlastní drahé hodinky, nie sú pravdivé. Nevlastní žiadne motorové vozidlo, ani hnuťelné veci vyššej hodnoty. Dom, v ktorom žije, by chcel neskôr prepísať na deti. Všetky problémy podľa neho nastali až keď jeho manželka zmenila právneho zástupcu. Súčasný právny zástupca na neho začal kydať všetku špinu, problémy sa vyostřili. Pokiaľ ide o výdavky, ktoré vynakladá na syna H., tie súdu písomne zdokladoval. Synovi dával na zapltenie hokejových turnajov peniaze v hotovosti, on ich dal mame, ktorá z toho hradila tieto turnaje. Celý život sa venuje deťom, hoci je teraz vykresľovaný inak.

- matka v rámci konania vedeného pod sp.zn. 49P/39/2016 uviedla, že s otcom maloletých detí sa dňa 14.02.2015 definitívne rozišli. Od kedy sa vo februári 2015 odsťahovali zo spoločnej domácnosti, otec sa o deti nestaral, od marca 2016 sa dohodli na striedavej osobnej starostlivosti, od tohto času takto fungujú v týždňových intervaloch. Ona pracuje ako živnostníčka, jej približný mesačný príjem je 600,- eur netto, plus rodinné prídavky. Iný príjem nemá. Je podielovou spoluvlastníčkou rodinného domu na A. XX v podiele ?. Vlastní auto T. XXXX, F..S.. XXXX. Má ho na leasing, čerpala aj 3 spotrebné úvery, ktoré boli čerpané na školné pre syna a zariadenie izby pre deti. Splátky úverov sú vo výške 245,- eur, 105,- eur a 100,- eur mesačne. Súčasne spláca motorové vozidlo, kde je splátka 209,- eur mesačne. Finančne jej pomáha mama a brat. H. sa venuje hokeju, s čím má zvýšené výdavky, na rok platí 500,- eur. Nie je v tom zahrnutá výstroj, túto mu kupuje otec. Otec detí tesne pred podaním návrhu na rozvod manželstva previedol svoj obchodný podiel v spoločnosti O. Z..F..P. na svojho brata, aby sa zúžila podstata bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zmluva o prevode obchodného podielu je veľmi neštandardná, podiel previedol bezodplatne, pričom prevzal zodpovednosť za vzniknuté záväzky. Táto spoločnosť mala ročný obrat 400.000,- eur. Otec túto spoločnosť riadi a ovláda aj teraz. Uvedené konanie považuje za účelové. Vo vlastníctve spoločnosti je nehnuteľnosť vo výmere XXX O. ako aj motorové vozidlá V. Q., V. V. a T. W. a motocykel S.. Uvedené motorové vozidlá užíva otec. V roku 2017 kúpila spoločnosť motorové vozidlo V. V. a sídli v nových priestoroch, ktoré ešte však nie sú skolaudované. Do apríla 2016 sa otec o deti nestaral, starať sa začal až po podaní návrhu na rozvod. Hoci otec tvrdí, že deťom hradí všetky náklady, nepovedal, že polovicu si od nej vždy vypýta. Aj v čase, keď je maloletý H. u otca, naobeduje sa u nej, hoci otec tvrdí, že sa stravujú v reštaurácii. Otec sa snaží vytvoriť predstavu, že má minimálny príjem, aby nemusel platiť výživné. Vedie však nákladný luxusný život, jeho príjmy sú ďaleko vyššie ako tie ktoré deklaruje. Vlastní luxusné hodinky značky P. V. N., ktorých hodnota je minimálne 5.000,- eur. Turnaje maloletého H. hradia zväčša na polovicu. Turnaj v Petrohrade hradili na polovicu, Švajčiarsko hradila ona. Turnaj v Třinci hradila ona vo výške 60,- eur a otec vo výške 100,- eur. Na dovolenku do Chorvátska deti berie otec. Okrem minulého roka na to však prispela vždy polovicou. Rovnako prispieva aj na synov wake-boarding. Veci na tento šport mu zabezpečila otcova rodina. Na Okresnom súde Bratislava II sú vedené viaceré spory ohľadom ich nehnuteľností, pričom v jednej veci, kde sa manžel domáhal určenia, že nehnuteľnosť patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, súd návrh zamietol. Rozhodnutie zatiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Druhý súdny spor sa vedie o neplatnosť darovacej zmluvy vo vzťahu k nehnuteľnosti na ulici A. V., uvedenú nehnuteľnosť financoval jej brat. V roku 2013 bola zapísaná ako vlastníčka tejto nehnuteľnosti. Jej brat chcel, aby mala kde bývať s deťmi. Ona následne v roku 2015 darovala uvedenú nehnuteľnosť svojej mame, ktorá ju v roku 2016 predala za kúpnu cenu cca. 265.000,- eur. Z uvedenej sumy dala mama asi nejakú čiastku bratovi a zvyšok si nechala. Poukázala na to, že manžel nemá nárok na žiadnu z jej nehnuteľností, nedal do nich ani korunu.

- mesačné náklady, ktoré vynakladá na mal. H. matka vyčíslila na 280,- eur na stravu, drogéria 40,- eur, benzín 100,- eur, vreckové a drobné výdavky 50,- eur, platba za bývanie 220,- eur, oblečenie 60,- eur, hokej 500,- eur (z tejto sumy platí polovicu), hokejové turnaje od 120,- do 170,- eur, turnaj vo Švajčiarsku vo výške 170,- eur hradila synovi ona, náklady na psa, ktorý patrí synovi 70,- eur.

-podľa potvrdenia o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2017 bol matkin základ dane za predmetné obdobie 474,28 eur. Podľa matkou doloženého potvrdenia o mesačnej fakturácii za obdobie od 03/2017 do 12/2017 boli vydané faktúry v celkovej výške 20.801,98 eur s DPH a za obdobie od 03/2017 do 10/2017 boli podľa mesačnej fakturácie prijaté faktúry vo výške 14.262,50 eur s DPH. Podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni, predstavoval vymeriavací základ matky v spoločnosti T. O. N., Z..F..P.. za obdobie od 01/2015 do 01/2016 v priemere 400,- eur. Z potvrdenia o podaní daňového priznania k dani z príjmov právnickej osoby za rok 2015 súd zistil, že výsledkom hospodárenia spoločnosti T. O. N. Z..F..P. bola daňová strata 12.245,- eur. Podľa účtovnej závierky spoločnosti T. O. N. Z..F..P. za rok 2015 predstavoval majetok spoločnosti 132.377,- eur, z toho výška skladových zásob predstavovala sumu 91.532,- eur.

-podľa potvrdenia H. N., V..Z.. matka čerpala bezúčelové spotrebiteľské úvery - dňa 01.08.2016 vo výške 5.400,- eur (zostatok 4.583,- eur), dňa 03.03.2015 úver vo výške 13.750,- eur (zostatok 8.473,- eur) a dňa 18.11.2015 úver vo výške 6.800,- eur (zostatok 4.946,- eur).

-otec vyčíslil mesačné náklady, ktoré vynakladá na 400,- eur za stravu na seba a oboch synov (na osobu 133,- eur), drogéria 20,- eur na obe deti, platby za bývanie cca 300,- eur, mobilné telefóny syn U. 30,- eur, H. 20,- eur. Oblečenie kupuje deťom priebežne, za obdobie rokov 2016-2017 nakúpil deťom oblečenie v hodnote asi 3.305,97 eur. Mladšiemu synovi H. platí hokej, čo je asi 300-600,- eur ročne, wakeboarding - celoročný lístok 250,- eur, za výbavu zaplatil 900,- eur, snowboarding - výstroj, ktorý vydrží asi tri roky stál do 1.000,-eur. Staršiemu synovi financuje finančne nákladnú športovú streľbu, pričom suma za športovú streľbu presiahla za posledné tri roky sumu 38.000,- eur, mladší syn H. strieľa sporadicky, ale aj to vychádza asi na 100,- eur ročne. Okrem uvedených platieb má náklady na dovolenky a výlety s deťmi. Napríklad s deťmi bol v auguste 2017 v Chorvátsku, kde ubytovanie a strava stála 720,- eur, v júni 2017 boli v Bologni, kde ubytovanie a strava stáli 400,- eur, vo februári 2017 boli na lyžovačke v Rakúsku, kde celkovo zaplatil 806,- eur. Na týchto nákladoch sa matka nepodieľala. Okrem uvedeného financuje mal. H. hokejové tréningy, kde je ročný poplatok 500,- eur a turnaje sa hradia ešte osobitne. Poplatky na hokej hradili s matkou na polovicu. Turnaje boli hradené individuálne, matka hradila turnaj vo Švajčiarsku vo výške 170,- eur a on hradil turnaj v Petrohrade vo výške 520,- eur. Pri financovaní nákladov na deti mu pomáha otec a brat, ktorý nemá vlastné deti a tak sa stará o jeho deti, ako o vlastné.

-podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni, predstavoval vymeriavací základ otca v spoločnosti O., Z..F..P.. za obdobie od 01/2015 do 01/2016 v priemere 540,- eur.

-z potvrdenia o príjme otca súd zistil, že za rok 2016 jeho priemerná čistá mesačná mzda bola vo výške 261,24 eur. Za obdobie od 01/2017 do 10/2017 bola priemerná čistá mesačná mzda vo výške 65,30 eur.

-podľa daňového priznania spoločnosti O., Z..F..P.. za rok 2015 predstavoval súčet výnosov z hospodárskej činnosti 323.195,71 eur a súčet nákladov na hospodársku činnosť bol vo výške 323.098,99 eur, v daňovom priznaní za rok 2016 bol súčet výnosov z hospodárskej činnosti 347.349,94 eur a súčet nákladov na hospodársku činnosť bol vo výške 347.101,37 eur.

14. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

15. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

16. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

17. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

18. Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

19. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie za dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

20. Rozsah vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom je upravený na základe všeobecných kritérií, ktoré sa uplatňujú pri všetkých druhoch vyživovacích povinností. Týmito všeobecnými kritériami sú tak, ako to vyplýva i z ustanovenia § 75 Zákona o rodine, odôvodnené potreby oprávneného, schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Pri určovaní vyživovacej povinnosti však súd musí striktné vychádzať z ust. § 77 ods.1 zákona o rodine, podľa ktorého možno priznať výživné len odo dňa začatia konania. Deň začatia konania procesný predpis určuje ako deň, keď bol súdu doručený návrh na jeho začatie, resp. v prípade vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom, keď konanie možno začať aj bez návrhu a súd toto konanie začne, to bude deň vydania uznesenia o začatí konania bez návrhu. V danom prípade, doručila matka súdu vyjadrenie v konaní o rozvod manželstva dňa 26.08.2016, ktorý následne viackrát zmenila, naposledy na pojednávaní dňa 23.10.2019, kedy navrhla určiť výživné na mal. H. za obdobie od 14.02.2015 do 15.04.2016 v celkovej výške 6.000,- eur, čo zodpovedá sume 400,- eur mesačne. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia súd môže priznať výživné len počnúc dňom podania návrhu matky, t.j. dňom 26.08.2016. Výživné je možné v prípade maloletého dieťaťa podľa § 77 ods. 1 zákona o rodine priznať aj späťne, ak sú na to splnené zákonné dôvody a to dôvody hodné osobitného zreteľa. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne, ktoré sa počítajú odo dňa začatia konania, bez ohľadu na to, či konanie bolo začaté na návrh, alebo z úradnej povinnosti. Zákon č. 36/2005 Z. z. doplnil do normatívneho textu podmienku existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa. Pokiaľ z určitých dôvodov, ktoré možno posúdiť ako výnimočné, účastníci žiadajú o určenie výživného s časovým odstupom a v ich konaní nemožno vidieť snahu o zneužívanie tohto inštitútu, súd môže výživné priznať aj späťne. Zákon striktné vyžaduje preukázanie dôvodov hodných osobitného zreteľa aj v prípade, ak by sa v návrhu požadovalo výživné napríklad počnúc jedným dňom pred začatím konania. Zákon presne taxatívne nevymedzuje, čo je možné považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom ich ustálenie patrí do úvahy súdu. Dôvody hodné osobitného zreteľa musí oprávnený súdu preukázať, pričom ide o tak výnimočné okolnosti, ako napr. objektívna nemožnosť podať návrh proti povinnému. Účelom uvedeného ustanovenia je, aby sa vyživovacia povinnosť, ako prvoradé právo maloletého dieťaťa plnila včas a aby povinný rodič toto právo uplatnil hneď ako toto právo vznikne. Pokiaľ povinný neplní svoju vyživovaciu povinnosť, potom je nevyhnutné podať čo najskôr návrh na začatie konania. Táto právna úprava má nútiť oprávneného, aby svoj nárok uplatnil na súde čo najskôr a tak predišiel protiprávnemu stavu. Súd vyhodnotiac všetky skutkové okolnosti ako aj listinné dôkazy, vychádzajúc z ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine návrh matky ako nedôvodný zamietol. V posudzovanej veci matka nepreukázala dôvody hodné osobitného zreteľa pre ktoré by súd priznal výživné za obdobie od 14.02.2015 do 15.04.2016, t.j. pred dňom 22.08.2016, kedy matka vo vyjadrení v konaní o rozvod manželstva, navrhla upraviť vyživovaciu povinnosť otca voči mal. H.. Sama matka vo všetkých konaniach vo veci maloletého dieťaťa uvádza, že s manželom nežili v spoločnej domácnosti od februára 2015, pričom v rámci výpovede uviedla, že otca mal. dieťaťa žiadala o prispievanie na výživu mal. H. a už v marci 2015 bola nútená čerpať spotrebný úver na pokrytie potrieb dieťaťa, pričom následne čerpala ďalšie spotrebné úvery. Z konania matky, kedy jej je od 02/2015 známa skutočnosť, že otec na výživu dieťaťa neprispieva, nežijú v spoločnej domácnosti a matka dokáže urobiť právne úkony smerom k čerpaniu viacerých spotrebných úverov, nemožno ustáliť, že sú na jej strane dané dôvody osobitného zreteľa, ktoré by jej bránili uskutočniť úkon smerom k súdu a podať návrh na určenie vyživovacej povinnosti otca včas, bez zbytočného odkladu potom čo si otec vyživovaciu povinnosť podľa jej slov prestal plniť. Časový horizont jeden a pol roka, po ktorom matka podala návrh na určenie výživného vyznieva skôr špekulatívne a vzhľadom na množstvo prebiehajúcich konaní týkajúcich sa majetku rodičov maloletého dieťaťa, skôr dotvára obraz neľútostného boja o vzájomné finančné nároky oboch rodičov. Nakoľko súd návrh matky zamietol, nevyhovelo ďalším návrhom otca na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov, nakoľko ich výpoveď nie je relevantná pre rozhodnutie vo veci a súd ju považoval v tomto konaní za nadbytočnú.

21. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave, písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 Civilného mimosporového poriadku odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a požadovať splnenie nároku z exekučného titulu. Ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.